Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok II. SIERPIEŃ 1930 Nr. 8

ZWIASTUN SZCZĘŚCIA

Miesięcznik dla spraw drobnych oszczędności, rent, listów zastawnych, losów i papierów wartościowych

Zawiera autentyczne wykazy losujących obligacji

5 zł rocznie Redakcja i administracja: Kraków, ul. Gołębia 2 Numer pojedynczy 50 gr

Konto czekowe P. K. O. Nr. 408.590 Telefon Nr. 37·97

Ekonomiczne znaczenie Pożyczki Budowlanej.

Wypuszczenie pożyczki budowlanej przez Rząd należy potraktować jako jeden z aktów doraźnej pomocy rządu dla ekonomicznej sytuacji kraju.

Program gospodarczy Rządu bowiem rozdzielić należy na dwa działy. Jeden to wielki program na czas dłuższy obliczony, w którym ma się dokonać przebudowa strukturalna naszego życia gospodarczego.— Wykonanie tego programu nie jest łatwe, wobec uwarstwowień życia gospodarczego przez całe ubiegłe dziesiątki lat.—

Druga część programu to zarządzenie zaradcze w zależności od obecnej sytuacji gospodarczej, od stopnia natężenia kryzysu przeżywanego, od potrzeby chwili.— Ożywienie budownictwa jakkolwiek można uważać za posunięcie rządu, należące do zasadniczego programu gospodarczego, jest jednocześnie i posunięciem zaradczem dla poprawy obecnej sytuacji.—

Premjowa pożyczka budowlana posiada dla poprawy sytuacji gospodarczej w kraju duże znaczenie, gdyż nietylko ożywi ruch budowlany ale przyczyni się również do zatrudnienia przemysłu budowlanego i wielu gałęzi z tym przemysłem związanych, co w następstwie spowodować musi zmniejszenie się stanu bezrobocia.— Ekonomiści przypisują dlatego pożyczce tej duży wpływ który jest tem większy, że pożyczką zainteresowało się niemal całe społeczeństwo, co jest wyrazem powszechnego zaufania dla polityki gospodarczej rządu.—

Wyrazem tego zainteresowania się popularności pożyczki są odzywające się głosy wybitnych finansistów i przemysłowców, że pożyczka w pierwszych dniach subskrybcji zostanie pokryta z nadwyżką.— Tak np. inż. Martens twierdzi, że pożyczka jest wypuszczona na zbyt niską sumę. P. dyr. Szereszewski oświadczył jednemu z dziennikarzy, że według jego zdania, pożyczka zostanie subskrybowana z pewnością na sumę 125—150 miljonów złotych a więc pokryta będzie w trójnasób.— Sfery giełdowe również uważają, że pożyczka będzie pokryta z nadwyżką a wobec urzędowego ogłoszenia, że o przydziale obligacyj decydować będzie kolejność zgłoszeń, już obecnie zgłaszają się do banków z prośbą o wcześniejsze zapisanie na pożyczkę.—

Projekt przymusowej Pożyczki Budowlanej.

Na zebraniu Związku miast, odbytem 15 i 16 czerwca, przedstawił p. Dr. Józef Zawadzki, następujące tezy nowego projektu ożywienia ruchu budowlanego: Państwo oraz przedsiębiorstwa państwowe, samorządy oraz przedsiębiorstwa samorządowe, jak również instytucje o charakterze publiczno-prawnym winne podlegać ustawowemu obowiązkowi zaopatrzenia w mieszkania wszystkich urzędników, pracowników i robotników. Obowiązek ten winien być pokrywany ze wstawianych do budżetów odpowiednich sum w ciągu 10 lat. Mieszkania o maksymalnej powierzchni 110 m² w domach blokowych winne stanowić własność budującej je instytucji, mogą jednak być odstępowane na własność najmującego na zasadzie oprocentowania kapitału i jego amortyzacji w ciągu lat 30 bez zysków.— Zakłady przemysłowe i handlowe zatrudniające powyżej 500 robotników, winny być ustawowo zobowiązane do budowy w siedzibie zakładu mieszkań dla wszystkich pracowników stałych. Budowle te winny stanowić bądź własność przedsiębiorstw, bądź jak w poprzednim wypadku mogą być odstępowane na własność wynajmujących mieszkania na tych samych warunkach.— Na cel budowy mieszkań winny być zużyte kapitały zapasowe, oraz pożyczki nisko oprocentowane.

Budowa mieszkań dla ludności pozostałej winna być dokonana przez osoby prywatne, kooperatywy, bądź inne osoby prawne przy pomocy kredytowej funduszu budowlanego, utworzonego ze źrudeł specjalnych. Budowle powyższe winny być na 10

lat zwolnione od wszelkich podatków państwowych i komunalnych z wyjątkiem opłat za świadczenia.

Fundusz budowlany winien być utworzony z państwowego funduszu budowlanego, pożyczek wewnętrznych dobrowolnych i przymusowych, pożyczek zagranicznych, kapitałów instytucji ubezpieczeń społecznych.

Pożyczki na budowę domów winny być oprocentowane na 3% i amortyzowane w ciągu 30 lat dla domów murowanych.— Różnica oprocentowania lub różnica kursu specjalnie w tym celu wypuszczonych obligacyj posiadających gwarancję państwa lub gminy, winna być pokryta ze specjalnego funduszu państwowego przeznaczonego na cel powyższy.

Fundusz państwowy, przeznaczony na pokrycie różnicy kursu oprocentowania, składa się: z państwowego podatku od lokalu w wysokości 2% podstawowego komornego z 1914 r. (zł 8 milj.) z dodatku od państwowego podatku aljenacyjnego w wysokości 4% (zł 35 milj.) z podatku od gruntów niezabudowanych, obliczonego na zasadach projektu rządowego o budowie tanich mieszkań.—

Fundusz powyższy ma służyć do pokrycia różnicy kursu i odsetek od listów zastawnych towarzystw kredytowych, obligacyj państwowych i gminnych, obligacyj osób prywatnych, wypuszczanych pod gwarancją państwa i gminy na cele budowy.

Pożyczki na budowę mogą być wydawane gminom i spółdzielniom mieszkaniowym do wysokości 90% kosztów budowy (pozostałe 10% oraz plan, dostarczyć winien budujący) dla zakładów przemysłowych, obowiązanych ustawowo do budowy mieszkań, do wysokości 75 proc. Osoby prywatne i spółdzielnie budowlane otrzymują kredyt do wysokości 60 proc. rzeczywistych kosztów budowy.—

Pożyczki wydawane przez Towarzystwo Kredytowe, winne korzystać z gwarancji Państwa i gminy.— Pożyczki te winny być wydawane w miarę postępów budowy w gotowiźnie, różnica kursu winna być pokryta z funduszu na ten cel przeznaczonego.

Obligacje i listy zastawne mają być oprocentowane na 8% i umarzane w ciągu lat 30; obligacje są papierem posiadającym prawo pupilarności i są zapisane do rejestru hipotecznego danego miasta.

Budujący mieszkanie przy pomocy kredytów z funduszów budowlanych na własność, samodzielnie, lub w spółce winien ubezpieczyć się na życie w P. K. O., lub w innej instytucji ubezpieczeniowej, polisa ubezpieczeniowa do wysokości udzielonej pożyczki jest zabezpieczeniem spłaty wierzytelności hipotecznej w razie śmierci ubezpieczonego.— Po spłaceniu długu staje się ona własnością ubezpieczonej. Ubezpieczenia powyższe winny być unormowane przez specjalne rozporządzenia.— Składki ubezpieczeniowe płacone są w ratach miesięcznych, przyczem funkcjonarjuszom państwowym i samorządowym składki te będą potrącane z uposażeń.

Następujące kategorje podlegają pożyczce przymusowej (w razie, gdy zawiodły pożyczki dobrowolne) właściciele nieruchomości miejskich i wiejskich do wysokości rocznego podatku od nieruchomości i gruntów, rozłożonego na 5 lat, lokatorów do wysokości rocznego podatku od dochodu, rozłożonego na 5 lat płatnicy podatku przemysłowego do wysokości rocznego podatku, rozłożonego na 5 lat.— Pożyczka przymusowa mogłaby osiągnąć sumę zł 415.000.000.— Pożyczka ta ma być oprocentowana na 5% i umarzana w ciągu lat 30, będzie posiadać gwarancję Państwa i gminy oraz prawo pupilarności.— Od pożyczki przymusowej będą zwolnieni ci którzy w terminie rocznym od wydania ustawy nabędą pożyczkę wewnętrzną lub zagraniczną w wysokości przypadającej od nich wpłaty na pożyczkę przymusową; lokujący kapitał własny w budowie nowych mieszkań w wysokości przewyższającej kwoty pożyczki przymusowej; przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, zatrudniające powyżej 500 pracowników z tytułu ustawowego obowiązku budowy mieszkań dla pracowników, ludność uboższa, której dochód roczny nie podlega podatkowi dochodowemu.

W związku z powyższem nastąpić winna nowelizacja ustawy o ochronie lokatorów: czynsz w ciągu 9 lat winien być podwyższony o 2% kwartalnie, aż do 172 proc. przedwojennego czynszu.— Od powyższego czynszu winien być pobierany podatek zarówno od nieruchomości, jak i dochodowy w odpowiedniej skali.

—o§o—

Tragedje wielkich wygranych

Główna wygrana niezawsze szczęście przynosi, mimo, iż taki „szczęściarz" zawsze prawie jest przedmiotem zazdrości swoich bliźnich.— Niedawno, taka wygrana stała się powodem śmierci pewnego robotnika imieniem Rzepka z Warmuntowicz.— Rzepka, który przed paru tygodniami wyciągnął główną wygraną, urzeczywistnił swoje marzenie posiadania motocyklu. Niedługo cieszył się biedak.— Pewnego dnia znaleziono go zabitego na szosie.— Obok leżały szczątki rozbitego motoru.— W tym wypadku „wielki los" był powodem tragedji. Jak często on podobną rolę odgrywał dla charakteru ludzi którzy nie są w stanie znieść nagłego szczęścia. — Wypycha ich to z normalnych torów ich dotychczasowego trybu życia, do którego już nie są w stanie powrócić, gdy z tej fortuny już nic nie zostało.—

Przed paru laty aresztowano w Warszawie człowieka za fałszowanie podpisów i zasądzono na paroletnie więzienie. Podczas rozprawy wyszło na jaw, że on do niedawna zajęty był jako sprzedawca sklepowy i prowadził uczciwy i skromny tryb życia.— Aż padła na jego los wygrana.— Od tego momentu prowadził on życie wielkiego pana, wypowiada posadę i urządza kosztowne podróże—. Nie umiał jednak gospodarzyć tą kwotą.— Przyzwyczajony do b. małych kwot, zdawało mu się, że wygrana suma zł 20.000 — która mu przypadła, jest źrudłem niewyczerpanego majątku i żył on w taki sposób, jakby nigdy więcej nie miał być w potrzebie.— Obdarowywał swoich przyjaciół tak hojnie, że pieniądze faktycznie żadnej roli dla niego nie odgrywały.— Pewnego dnia zrobił straszliwe odkrycie, że kapitał jego kompletnie się wyczerpał.— Nie mogąc się zdobyć na wysiłek woli i wrócić do stanu pierwotnego, kiedy jako sprzedawca uczciwie na chleb zarabiał, zaczął wykorzystywać w około się markę jaką miał jako zamożny człowiek i naciągał ludzi na większe sumy aby pokryć koszty swego kosztownego życia.— W końcu fałszował weksle, aż wpadł w ręce sprawiedliwości.—

O wiele mądrzej urządził się pewien aktor dramaturg, który wygrawszy większą sumę, wyjechał do Ameryki, żył tam wspaniale przez pół roku, a wydawszy wszystkie pieniądze, powrócił do kraju, do swego zawodu i potrafił się w końcu nawet wybić a co za tem idzie, zapewnić sobie znowu wielkie dochody.—

Z końcem ubiegłego stulecia wywołało samobójstwo pewnego kupca wielką sęzację. I tu powodem była wielka wygrana.— Kupiec ten posiadał bowiem od dłuższego już czasu los, na którym dotychczas beznadziejnie grał.— Pewnego razu w dzień 25-letniego jubileuszu swego buchaltera zużył on los, w który już przestał wierzyć, na podarunek jubileuszowy.— Kapryśny jednak jak zwykle los urządził mu nielada niespodziankę.— Przy następnem ciągnieniu padła nań główna wygrana. Kupiec tak wziął sobie to do serca, iż całe życie pracą do niczego dojść nie mógł a raz mając już możność zdobycia majątku wydał to z ręki, że odebrał sobie życie.— To są ci, którym wygrana nagła nie służy, albowiem się z nią obchodzić nie potrafią.—

Art. Warunki odbudowy kredytu w Polsce.

Za podstawowe warunki rozwinięcia kredytu w Polsce do granic istotnych potrzeb kredytowych gospodarstwa społecznego uznać należy przedewszystkiem:

1) Odbudowę prywatnej kapitalizacji wewnętrznej, 2) odbudowę zaufania, 3) złagodzenie warunków kredytowych, 4) przebudowę strukturalną bankowości polskiej, 5) odpowiednie nastawienie polityki kredytowej.

Zasadniczem źródłem kredytu winien być prywatny kapitał krajowy. Kapitał publiczny winien być ograniczony jedynie do kapitału zakładowego i obrotowego instytucyj, oraz urządzeń dobra publicznego, a wykluczony od wszelkiej działalności zarobkowej, temsamem więc i kredytowej. Kapitał zagraniczny, jeśli nie ma być eksploatorem, musi się ograniczyć do roli pomocniczej, uzupełniając kapitał wewnętrzny, a wzrost jego napływu winien być zawsze mniejszy od równoczesnego przyrostu kapitału krajowego.

Warunkiem kapitalizacji jest uzyskiwanie przez gospodarstwo krajowe nadwyżek czystego dochodu ponad potrzeby konsumcyjne. Dlatego sprzyja kapitalizacji obniżenie kosztów produkcji, obniżenie obciążeń publicznych, zwiększenie obrotów, czynny bilans handlowy, pełne zatrudnienie wszystkich członków społeczeństwa, zdolnych do pracy. Rozwój życia gospodarczego polskiego w kierunku raczej przeciwnym tym postulatom oczywiście utrudnia i zmniejsza kapitalizację. Nadmierna kapitalizacja publiczna, objawiająca się w inwestowaniu nadwyżek dochodu społecznego, ściągniętych drogą podatków i świadczeń społecznych, w objekty bezpośrednio nierentujące się, choć społecznie pożyteczne, jednak zamrażające ulokowane w nich kapitały na długie okresy czasu, odciąga środki pieniężne od kapitalizacji prywatnej i utrudnia rozwój gospodarstwa w kierunku zwiększenia i przyspieszenia obrotów. W obecnym stanie gospodarstwa krajowego pierwszym środkiem poprawy winno być należyte wykorzystanie istniejących warsztatów produkcji i wymiany, do czego przedewszystkiem są potrzebne kapitały i kredyty obrotowe, zostawiając ulepszenia tych warsztatów i tworzenie nowych na czas późniejszy. Kapitał publiczny zawsze będzie miał tendencję do długoterminowych inwestycyj, równających się konsumcji kapitału i dlatego kapitalizacja ze strony Państwa, instytucyj państwowych, komunalnych i społecznych winna być przynajmniej na czas, dopóki nie wytworzą się dostateczne kapitały prywatne — wstrzymana. Łączy się to z obniżeniem świadczeń publicznych produkcji i przebudową bankowości.

Odbudowa zaufania musi objąć zarówno zaufanie wierzycieli do kredytobiorców, jak i zaufanie kapitału do banków. W pierwszym kierunku koniecznością jest uzdrowienie stosunków w dziedzinie egzekucyjnej, upadłościowej i informacyjnej. Sprawność sądownicza i organów egzekucyjnych, ograniczenie nadużyć prawa upadłościowego (nadzory sądowe, odroczenie wypłat), łatwość uzyskania pewnych i szybkich informacyj, to są środki którymi można odbudować zaufanie do dłużników i zachęcić kapitał do udzielenia kredytów. Z drugiej strony kapitał prywatny nie odzyskał jeszcze zaufania do bankowości po doświadczeniach ery inflacyjnej, kiedy dziesiątki nowopowstałych i szybko zlikwidowanych banków naraziło na niepowetowane straty dziesiątki tysięcy drobnych kapitalistów. Drobny kapitał ucieka od banków prywatnych do instytucyj finansowych publicznych, co pociąga za sobą powiększenie kapitalizacji publicznej i niebezpieczeństwo skonsumowania tego kapitału na cele etatystyczne. Rozbudzenie więc zainteresowania dla akcyj bankowych i dla wkładów w bankach prywatnych będzie jednym z najkapitalniejszych środków odbudowy kapitalizacji, a co za tem idzie, kredytu.

Pewną rolę gra także zaufanie dłużnika do banku. I w tym kierunku przez nadmierną drożyznę i utrudnianie kredytu, zwłaszcza w czasie kończącej się inflacji i w pierwszych czasach stabilizacji, zniechęcono solidniejszych dłużników do korzystania z kredytu bankowego. Pociągnęło to za sobą popsucie i obniżenie poziomu klijenteli bankowej, pogorszenie materjału wekslowego i duże straty banków, co znów odbija się na podrożeniu kredytu i rygorystycznem traktowaniu ubezpieczeń. Klijentela solidniejsza boi się nadmiernego obciążenia odsetkami, prowizjami, kosztami i dodatkami różnego typu, podrażającemi kredyt poza granice rentowności uzyskanego drogą kredytu kapitału i banki, nawet mające odpowiednie kapitały, stoją wobec braku klijentów. W tej więc dziedzinie należy również skierować poważne wysiłki dla odbudowania zaufania klijenteli do banków.

Przerost kapitalizacji publicznej objawia się również w strukturze bankowości. Zdecydowaną przewagę mają banki państwowe, działając z natury rzeczy w kierunku etatyzacji życia gospodarczego.

Pozatem coraz silniej rozwijają się komunalne Kasy oszczędności instytucje zasadniczo niezmiernie pożyteczne, o ile trzymając się jaknajściślej zasady, że są one instytucjami dobra publicznego, zależne jednak od ciał publicznych, politycznych, nie gospodarczych, a temsamem narażone na niebezpieczeństwo użycia ich do działalności etatyzacyjnej komunalnej, równie niebezpiecznej i szkodliwej, jak państwowa. Natomiast prywatne banki kapitalistyczne, jeszcze bardziej zaś spółdzielnie kredytowe, a więc formy dla odbudowy zdrowego kredytu najodpowiedniejsze rozwijają się stosunkowo słabiej i nie mają dość wielkiej siły atrakcyjnej. Struktura więc banków państwowych i instytucyj finansowych, komunalnych winna ulec rewizji w kierunku uniemożliwienia im działalności etatyzacyjnej i skierowania płynących z nich kredytów na zadania, odpowiadające wymogom chwili.

Łączy się z tem kwestja polityki kredytowej, która przez swe nastawienie może popierać rozwój kapitalizacji wewnętrznej lub mu przeszkadzać. Ponieważ najpilniejszem zadaniem chwili obecnej jest wytworzenie jaknajwiększej ilości kapitałów obrotowych i użycie tych kapitałów do jaknajszybszego i najrentowniejszego obrotu, umożliwiającego jaknajszybszą i najintenzywniejszą dalszą kapitalizację, przeto polityka kredytowa musi iść w kierunku udzielania tanich kredytów takim jednostkom gospodarczym i na takie cele, które zapewnią zużycie kredytów właśnie w tym duchu szybkiego i rentownego obrotu. Wszelki kredyt konsumcyjny, do którego zaliczyć się musi również kredyt budowlany długoterminowy, musi w okresie przejściowym zejść na drugi plan. Naczelnem dziś zadaniem kredytu jest współdziałanie przy kapitalizacji, kredyt musi rodzić dalszy kredyt i to w tempie jaknajspieszniejszem.

Znęcanie się egzekutorów podatkowych nad płatnikami.

Ukrócić sadyzm niepoczytalnych „urzędników“ skarbowych.

Do niesprawiedliwych wymiarów podatkowych przywykliśmy już od dawna, sfery gospodarcze, pogrążone w niemej rezygnacji, zdają się być obojętne na nacisk śruby podatkowej, bo są bezsilne wobec władzy dygnitarzy skarbowych. — Do porządku wszagże dziennego przejść nie można nad sposobem egzekowania podatków, sposobem który najlepiej zilustrują dwa poniżej przytoczone fakty, spotykane niestety we wszystkich tych dzielnicach, gdzie władza przełożona przez palce patrząc na sposób dokonywanych egzekucyj, szczycić się chce swymi sukcesami.

W Opatowie pewien kupiec i matka jego zalegali z zapłatą rat podatkowych.— A, że wobec bankructwa egzekucja na ich majątku byłaby bezowocna, władza skarbowa poradziła sobie w sposób swoisty: Komornik zafantował towar u drugiego syna dłużnika.— Gdy tenże wskazywał na pomyłkę i perswadować zaczął i prosić o zwolnienie towaru, komornik, wyjąwszy rewolwer, niezależnie od egzekucji mobilarnej — zabrał z kasy swej ofiary zł 800 w gotówce. Po dokonaniu tego czynu zgodził się na odroczenie licytacji. Atoli już w kilka dni po tym fakcie zjawił się znowu ten sam komornik, lecz w towarzystwie kierownika kasy skarbowej i jeszcze jednego pana i zażądali zapłaty resztującej sumy z tytułu zaległości podatkowych matki — Nieszczęsny kupiec, który w międzyczasie uzyskał uchwałę Sądu Okręgowego, zawieszającą licytację do czasu rozstrzygnięcia sprawy, sądził, że przedstawiciele urzędu skarbowego, uszanują decyzję Sądu, zawiódł się jednak, bo „organ“ kasy skarbowej nie chciał ustąpić.— Pod presją okoliczności, byle uniknąć licytacji pożyczył pieniądze i wyrównał dług matki.— Gdy to się wszakże stało, komornik wraz z kierownikiem kasy zażądali zapłacenia jego własnych zaległości podatkowych.

O podobnem, równie drastycznem zajściu, donoszą z Warszawy:

Terenem niesłychanego zajścia, było we środę późnym wieczorem kino „Kometa“ przy ul. Chłodnej. Około godziny 23-ej do przedsionka kina, w którym znajduje się kasa, weszło dwóch osobników.— Jeden z nich stanął przy kasie i przez okno sięgnął do szuflady kasy, drugi otworzył drzwi od kasy, chwycił lewą ręką kasjerkę pannę Kazimierę R. i prawą ręką sięgnął również do szuflady.— Przerażona kasjerka, będąc pewna, że ma do czynienia z bandytami, zaczęła wzywać pomocy.— Jednocześnie chwyciła za telefon. — Jeden z osobników przerwał połączenie telefoniczne, uszkadzając przewód.— Na krzyk kasjerki przybiegli z sąsiedniego teatru „Wesoły Wieczór“ dyr. Wojciechowski, kierownik VII komisarjatu komisarz Komar, kilku artystów oraz bileterzy. Obu napastników, z których jeden był pijany, odprowadzono do VII komisarjatu. — Tu w toku przeprowadzonych dochodzeń okazała się rzecz niesłychana.— Obaj napastnicy są funkcjunarjuszami miejscowego urzędu skarbowego.— Otrzymali oni polecenie zasekwestrowania zawartości kasy na poczet należności podatkowych i w tak niesłychany sposób, polecenie to chcieli wypełnić.— Obu tych panów zatrzymano w komisarjacie, aż do wyjaśnienia sprawy. O zajściu spisano protokół i odpis przesłano odnośnym władzom skarbowym.— Brutalne to zajście wywołało zrozumiałe oburzenie.— Warto dodać, że mogło się ono zakończyć tragicznie. — Gdyby w kasie siedział mężczyzna, posiadający rewolwer, zdaje się nie ulegać wątpliwości, iż na te metody sekwestratorów reagowałby kulami.

Zdaje się, że sprawą zajmą się wyższe władze skarbowe.—

KRONIKA.

Nowa taryfa towarowa Polsko-Sowiecka. Z dniem 1 lipca br wchodzi w życie nowa taryfa polsko-sowiecka i sowiecko-polsko-niemiecka, dostosowana do nowej wewnętrznej taryfy towarowej kolei polskich, które weszła w życie z dniem 1 października ub. r. Taryfa, która wejdzie w życie z dniem 1 lipca br., jest wynikiem prac, dokonanych na licznych konferencjach w Warszawie, Gdańsku, Moskwie z udziałem przedstawicieli kolei polskich, niemieckich i sowieckich. Na konferencjach tych postanowiono w nowej taryfie, towarowej między trzema sąsiednimi krajami wprowadzić liczne zmiany i uzupełnienia, wypływającą bądź to z zamian taryfowych, przeprowadzonych w państwach zainteresowanych, bądź też z praktycznych potrzeb wynikających między Niemcami, Polską i Rosją.

Ruch Budowlany. Na cele budowy przeznaczył Rząd pokaźną kwotę 82 miljonów złotych, prócz 50 miljonów złotych z emisji pożyczki premjowej, czyli łącznie zł 132 miljonów, które jeszcze w bieżącym sezonie mają być przebudowane.

1,500.000 zł na prywatny ruch budowlany. Bank Gospodarstwa Krajowego przeznaczył na kredyt dla prywatnego ruchu budowlanego w porcie gdyńskim sumę zł 1,500.000.

1.096 nowych budowli w Warszawie. Ruch budowlany w Warszawie wzrasta znacznie w ostatnich czasach. Statystyka domów będących obecnie w budowie w Warszawie wykazuje, iż w stolicy buduje się w tej chwili 1.096 nowych budowli, przebudowuje się 109 i nadbudowuje 74.

Ważne rozstrzygnięcie N. T. A. w sprawie zaliczek na poczet podatku obrotowego. Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał niezwykle ważne orzeczenie w sprawie egzekucji zaliczek, przeprowadzone przez niektóre urzędy skarbowe na poczet podatku obrotowego.

Oto N. T. A. stwierdził, iż Urząd Skarbowy na zasadzie ustawy o podatku obrotowym może żądać zaliczek, natomiast nie może ściągać ich w drodze egzekucyjnej, a kupicc nie ma powodu składać odwołań. Natomiast w końcu roku obrachunkowego, gdy Urząd obliczy całość czasu niewpłacenia pierwszej raty.

Pożyczka angielska dla Wilna. Sprawa przedwojennej pożyczki angielskiei, zaciągniętej przez Magistrat m. Wilna przedstawia się następująco:

2-ga 5 procent. obligacyjna pożyczka m. Wilna na budowę wodociągów i kanalizacji z r. 1912, w wysokości rub. 4.244.562, została zrealizowana w roku 1913 na rynku londyńskim ze spłatą w przeciągu 62 lat. Na skutek prowadzonych pertraktacji z wierzycielami zachodnio-europejskimi wyjaśniło się, że w Zachodniej Europie znajduje się obecnie około połowy obligacyj

a mianowicie na sumę 225.000 funtów szterlingów, a pozostała część w Rosji. Wierzyciele Zachodnioeuropejscy wyrażają zasadniczo zgodę na anulowanie zaległych procentów i spłatę długów przy wykupie obligacyj w 25 procent, ich nominalnej wartości. Na spłatę tej części długu, Bank Gospodarstwa Krajowego udziela miastu kredytu w wysokości 250.000 zł.

Czy budowa tanich domów ma iść drogą zrzeszeń budowlanych?

Nie ulega kwestji, że grupę domów o jednym lub dwu typach taniej jest wybudować„ aniżeli oddzielnie każdy dom.— Jednak nigdy zrzeszenia wzgl. spółdzielnie nie wybudują tanich domów, o ile na czele spółdzielni, czy też zrzeszenia stanie paru dobrze płatnych dyrektorów i szereg pomniejszych pijawek prowizyjnych i o ile spółdzielnie zakupywać będą góry i doły miejskie, które dopiero po przeprowadzeniu kosztownych wykopów terenowych i po zaprowadzeniu potrzebnych przewodów stają się parcelami zdolnemi do użytku pod budowę. Zwrócić uwagę można jeszcze na przedsiębiorstwa miastowe dep. drogowy, kanałowy, gazownie i wodociągowe, które dla tych celów wyśrubują tak straszne kosztorysy i takie robią olbrzymie trudności, że naprawdę potrzeba albo naiwnego i niedoświadczonego albo bardzo odważnego obywatela, który widząc piętrzące się trudności, rozpocząłby budowę. Budowa taniego domu polega nie na prowadzeniu namisatek budowlanych, jak n. p. murów żużlowych, dachów lekkiej konstrukcji i t. p. namiastki, bowiem tylko w bardzo małym procencie zmniejszają koszty budowy, wykńczenie zaś budowy, ta część najkonieczniejsza, mimo oszczędności na murach, pozostaje nadal tą samą, a potanienia budowy szukać należy w zreorganizowaniu systemów budowania, wprowadzenia lżejszych ustaw budowlanych, zmiany dymenzji przez przeliczenie statyczne, ustalenia nowych norm i przeorganizowaniu systemu budowania przy możliwie największem użyciu maszyn w uzyskaniu największej wydajności pracy w robociźnie, bo tylko na tych zasadach może być rozwiązany problem taniego budowania a co za tem idzie wzmożenie ruchu budowlanego, którego tak oczekujemy.

Ilu jest płatników podatkowych w Polsce.

Dane, ogłoszone przez Ministerjum Skarbu w statystyce podatkowej, wykazują, że osób fizycznych prawnych, jak również spadków wakujących, podlegających opodatkowaniu od dochodu było na rok ubiegły 570.675.

W tej liczbie płatników, prowadzących księgi handlowe było 10.938. Ogólne opodatkowanie wynosi 250 miljonów złotych. Osób, płacących podatek dochodowy z uposażeń, było (bez pracowników państwowych) 377.626. Opodatkowanie wynosi 48 miljonów złotych.

Co się tyczy świadectw przemysłowych i handlowych, to statystyka wykazuje świadectw handlowych 403.358 świadectw przemysłowych 171.505, świadectw dla zajęć przemysłowych 4.715, świadectw na handel jarmarczny 73, kart rejestracyjnych 19.405, razem 599.056 świadectw. Płatników pod. obrotowego było 534.412, z tego dokonano wymiaru na podstawie ksiąg handlowych w 21.549 przypadkach, ustalono ogólny obrót handlowy i przemysłowy na 22 miljardy 252 miljony złotych. Kwota podatku ściągnięta wynosi 365.564.185 zł. Opodatkowanie wynosi zatem średnio 1.6 procent od obrotu.

Wydaje: Bank Zaliczkowy i Kredytowy, Spółdz. z o. o. w Krakowie, ul. Gołębia 2. Redaktor odp.: Dr. Jan Berman.
Drukarnia „SECESJA" w Bochni, ul. 3-go Maja. Telefon Nr. 38